

За інтереси та єдність трудящих!

Мід знаком РУДИ І МЕТАЛУ

Серпень
2015 року
№ 7 (149)

Видання Криворізької міської організації профспілки металургів і гірників України

30 СЕРПНЯ — ДЕНЬ ШАХТАРЯ

На фото Олега ПРЯЗНОВА: трудовіни видобувної бригади дільниці №1 шахти «Оптябрська» ПАТ «Кривбасаліурдумко»: Олег МЕЛЬНИЧЕНКО, Олександр МЕЛЬНИК, Андрій ГРУДНИЦЬКИЙ.

ЗІ СВЯТОМ,

ПІДЗЕМНИЙ КРИВБАСЕ!

**ШАНОВНІ ЧЛЕНИ
ПРОФСПІЛКИ МЕТАЛУРГІВ
І ГІРНИКІВ УКРАЇНИ, МОЛОДЬ,
ДОРОГІ ВЕТЕРАНИ!**

Залізна руда – кров землі – є основним багатством нашого краю. Ось уже більше ста років підкорювачі підземних горизонтів збирають дарований природою урожай. Щодня, задля зміцнення економіки України, розквіту і благополуччя рідного краю, криворізькі підприємства з видобутку руди безперервно виробляють металургійну сировину. Завдяки самовідданій праці рударів, яка часто пов'язана з ризиком для життя і здоров'я, а також завдяки високій якості продукції шахтарів, Кривбас знають у всьому світі.

Дуже важкий період переживає сьогодні український народ, проте значення трудового внеску сильних і вольових працівників гірничо-металургійного комплексу в скарбницю держави не зменшується. Шахтарі продовжують сумлінно працювати попри труднощі, не втрачаючи надії на оздоровлення вітчизняної економіки, з вірою в кращі часи для нашої України.

У ці святкові дні хочу висловити захоплення мужністю кожного земляка, хто обрав для себе важкий хліб шахтарської праці. Слід сказати, що пліч-о-пліч з чоловіками в колективах підприємств підземного Кривбасу трудяться жінки. Усім вам – сталеве здоров'я, соціальної захищеності, стабільної роботи!

Від імені Криворізького міського комітету профспілки всім людям чесного труда бажаю миру, безпечного виробництва, справедливої заробітної плати. Нехай вашими надійними супутниками по життю будуть оптимізм і удача!

Анатолій МАКАРЕНКО,
голова Криворізького міського профспілки металургів і гірників України.

■ З НАЙКРАЩИМИ ПОБАЖАННЯМИ

«ВИ ЗАВЖДИ — У ПЕРШИХ РЯДАХ»

**ДОРОГІ ДРУЗИ,
ПРАЦІВНИКИ І ВЕТЕРАНИ ПІДПРИЄМСТВ ПІДЗЕМНОГО КРИВБАСУ!**

Від імені Центрального комітету профспілки металургів і гірників України щиро вітаю вас з Днем шахтаря!

Ваша складна і небезпечна праця, руда, яку ви добуваєте, лежать в основі роботи всього гірничо-металургійного комплексу нашої країни.

Ми пишаємося вами, трудівники підземного Кривбасу, і знаємо, що ви – самовіддані, відповідальні, вірні своїй справі, здатні боротися за свої права.

Ми не одноразово переконувалися у вашій готовності підтримати всі профспілкові починання. Ви завжди в перших рядах акцій протесту і на мітингах, у спортивних змаганнях і конкурсах художньої самодіяльності. Ви – надійна, сильна ланка гірничо-металургійної галузі і нашої профспілки! Бажаємо вам міцного здоров'я, миру, щастя, достатку та успіхів у роботі!

**Сергій КОМИШЕВ,
голова Центрального комітету ПМГУ.**

■ ЕХО СОБІТЯ

НАША ОПОРА

19 июля украинские металлурги и горняки отметили свой профессиональный праздник. На всех криворожских промышленных предприятиях горно-металлургической отрасли прошли торжества, на которых чествовали ответственных и работающих с полной самоотдачей тружеников. И хотя в нынешнем году празднования во многих коллективах проходили достаточно скромно, это не помешало людям труда почувствовать о себе заботу со стороны администрации и профсоюзам металлургов и горняков Украины.

15 июля в Центральном комитете профсоюза металлургов и горняков Украины состоялось торжественное собрание, посвященное Дню металлурга и горняка. Участие в нем приняли полторы сотни представителей предприятий и организаций горно-металлургического комплекса из разных областей Украины. Многочисленной была делегация криворожан, которые являются гордостью и опорой отрасли и нашего профсоюза.

Председатель ЦК ПМГУ Сергей Комышев в своем приветственном слове обратил внимание на задачи, которые сегодня стоят перед ПМГУ и профсоюзным движением Украины в целом. «Мы проходим сейчас урок на выносливость, – сказал Сергей Петрович. – Выстоит профсоюзное движение Украины, не попятится назад – будет достигнут результат. Сегодня мы уже поняли: отступать некуда.

Жизнь показала, что за равноправный социальный диалог профсоюзам надо бороться. Мы просто должны делать свое дело честно, с полной отдачей. И ситуация изменится, время начнет работать на нас. Мне хочется пожелать вам, дорогие друзья, и всем работникам ГМК Украины именно такого настроения, такого отношения к вызовам времени».

В завершение торжественного собрания проактивистам были вручены награды профсоюзам металлургов и горняков Украины. Вручение сопровождалось словами благодарности за посильный вклад в наше общее дело.

**Наш корр.
На фото Варвары СМЕРНОВОЙ:
председатель ЦК ПМГУ Сергей Комышев вручает наградный знак «Ветеран ПМГУ» председателю управления ПАО «АрселорМиттал Кривой Рог» Алисе Квятковской.**

КОНФЛИКТ З УРЯДОМ

НЕ ЧУЮТЬ?

ЗНОВУ – НА МІТИНГИ!

Як ми повідомляли, у травні та червні в Києві проходили мирні протестні акції, організовані профспілками. У пікетуваннях Кабінету Міністрів України, Верховної Ради України активну участь брали і представники Криворізької міської організації ПМГУ. Приводом до таких дій стала антисоціальна політика уряду. Які ж результати?

Відбулася робоча зустріч голови Спільного представницького органу об'єднань профспілок, голови Федерації профспілок України Григорія Осового з главою Адміністрації Президента України Борисом Ложкіним. Її було ініційовано профспілками у зв'язку з нагальною необхідністю подолання критичного стану в соціально-трудої сфері та прийняття відповідних законодавчих та управлінських рішень.

Під час розмови Г.Осовий акцентував увагу на зонах високої соціальної напруги в трудових колективах. Вони останнім часом набувають все більших масштабів: зростання безробіття, заморожування зарплат, пенсій і соціальних виплат, багаторазове підвищення цін і тарифів, збільшення боргів по зарплатах. Саме невирішеність цих питань спочатку змусила профспілкових активістів вийти на вулиці, а згодом СПО профспілок вступити в колективний трудовий спір з урядом.

Примирні процедури, що тривають у рамках розв'язання цього конфлікту, допоки не призвели до позитивних змін. Тому зростає імовірність, що профспілки, скориставшись своїм законним правом, можуть перейти до наступного етапу своїх дій – всеукраїнської акції протесту або страйків.

Враховуючи неефективний рівень соціального діалогу з урядом, який не поспішає ухвалювати необхідні соціальні рішення, профспілки посилюють свої контакти з парламентарями. З ними вдалося досягти спільної домовленості щодо ухвалення пакету соціальних законопроектів уже найближчим часом. Насамперед, це закони, які повернуть санаторно-курортне лікування для застрахованих у фондах соцстраху осіб, а також демобілізованих учасників АТО, нададуть можливість проіндексувати зарплати і пенсії. На переконання профспілок, це потрібно робити якомога швидше – уже у вересні-жовтні, а не в грудні, як про це говорить уряд.

**За інформацією
Федерації профспілок України.**

ЖИТТЯ ОБІРВАЛОСЯ НА ПІВДОРОЗІ...

На жаль, тепер про Віктора Миколайовича СПІЛЬНЯКА, заступника голови Криворізького міського комітету ПМГУ, із сумом говоримо в минулому часі. Серце Віктора Миколайовича перестало битися вранці 27 червня.

5 серпня було 40 днів, як нашого колеги немає серед нас. Та досі не віриться, що він уже ніколи не поцікавиться справами міської профспілкової організації чи особистими кожного з нас, не пригостить улітку ароматними яблуками з власного саду чи морозним днем калиною з її лікувальними властивостями, не крокуватиме коридором міськкому до свого кабінету, з якого його і забрали медики «швидкої». З ним цікаво було поговорити на різні теми, він завжди мав відповіді на всі питання.

Багато хто в нашому місті знав В.Спільняка. Роботі на профспілковій ниві він присвятив майже 30 років життя. Три десятиліття стояв на сторожі інтересів людини праці.

Свій трудовий шлях розпочав у 1973 році токарем-розточником механічних майстерень на Південному ГЗК. Вищу освіту здобув у Криворізькому гірничорудному інституті. 13 років свого життя присвятив «Кривбасрудоремонту», пройшов шлях від слюсаря до інженера з підготовки виробництва. На якій би посаді не працював, відзначався принциповістю. У 1986 році активного та енергійного В.Спільняка колеги побажали бачити головою профкому. Довіру членів профспілки виправдав.

6 квітня 1992 року Віктор Миколайович на пленумі міськкому був обраний заступником голови Криворізького міського комітету профспілки металургів і гірників України. У міськкомі, окрім іншого, він опікувався питаннями по роботі з молоддю. А там, де молодь, – там активність, спорт, КВКівський рух. Слід сказати, що молодь до нього тягнулася. Віктор Спільняк часто бував у трудових колективах підприємств гірничо-металургійної галузі, закладах освіти, що готують надійну зміну нинішньому поколінню трудівників, із перших вуст дізнавався про проблеми гірників і металургів, працівників, учнів, студентів навчальних закладів

Він був мобільним і заповзятливим. Цінував добрий жарт. Умів вислухати конструктивну критику, міг і сам без прикрас дати оцінку будь-якому явищу чи факту. Іноді був занадто відвертим і прямолінійним у своїх судженнях. По життю йшов з оптимістичним девізом: «Ніколи не здаватися!». Безмежно любив Кривий Ріг і, зокрема, житломасив Південного ГЗК, де пройшла його юність. Його надихали мальовничі краєвиди кар'єрів та інші «картинки» індустріального пейзажу. Професії гірників і металургів вважав романтичними. Він був справжнім сталевим сином Кривбасу...

профтехосвіти, сприяв розвитку Робітничої ліги КВК Кривбасу, пропагував робітничий спорт.

У трудових колективах його поважали за організаторський хист, принципівість, професіоналізм, уважність до людських проблем, веселу вдачу, креатив. За вагомих внесок у розвиток профспілкового руху в Кривбасі та за плідну роботу Віктор Миколайович неодноразово відзначався різними нагородами.

День, коли В.Спільняка проводжали в останню путь, був не по-літньому холодним і дощовим. Здавалось, що разом з усіма нами плакало небо. На душі було зимно... Окрім криворіжців та колег з інших областей, попрощатися з Віктором Миколайовичем приїхали керівники Центрального

комітету ПМГУ. Як сказав голова ЦК ПМГУ Сергій Комишев, наша профспілка втратила грамотного і досвідченого фахівця, прекрасну людину, віддану справі захисту прав і інтересів трудівників. Протягом десяти років В.Спільняку була довірена відповідальна посада голови контрольно-ревізійної комісії профспілки металургів і гірників України. І голова Криворізького міського комітету ПМГУ Анатолій Макаренко, і інші колеги, які щодня пліч-о-пліч працювали з Віктором Миколайовичем, говорили, що втрата – неоправдана, а наші серця ще довго будуть боляче стискатися від усвідомлення раптової смерті колеги, товариша, друга.

...Йому було всього 58 років. Але він прожив яскраве достойне життя. Встиг побудувати дім, посадити дерево, виростити сина. Світлі спогади про Віктора Миколайовича назавжди залишаться в людських серцях.

Оксана ШАХМОТЬ.
Фото з архіву редакції.

НАПЕРЕДОДНІ ПРОФЕСІЙНОГО СВЯТА РУДАРІВ

«НАШ ШАХТАРІ – З РЕПУТАЦІЄЮ НАДІЙНИХ»

Серпень щедрий не лише врожаєм, який країна покладе в засіки, а й святами. Уже 24-й рік поспіль ми відзначаємо День незалежності України. Неабияким вкладом у розбудову нашої країни є трудовий внесок представників нелегкої мирної професії – рударів. Напередодні Дня шахтаря до слова запрошується голова профкому ПМГУ Криворізького залізрудного комбінату Юрій Деркач.

– Узяти в землі її цінності й передати на службу людям можуть лише мужні, відповідальні та сильні духом, – говорить Юрій Леонтійович, який не з чуток знає, який він на смак, шахтарський хліб. – Адже не кожен насмілиться не лише з'їхати на майже півторакілометрову глибину, де темно, вогко й небезпечно, а й успішно там трудитися. Наші шахтарі – з репутацією вольових і надійних.

Враховуючи складну обстановку в нашій країні, урочистості з нагоди Дня шахтаря пройдуть без традиційного розмаху – у Палаці культури комбінату та в структурних підрозділах підприємства. Під час заходів відзначимо труд найкращих працівників та активістів, яким під силу не лише зміцнення економічного добробуту держави, а й захист її цілісності та незалежності. Адже багато наших трудівників мобілізовано до лав Збройних сил України для участі в антитерористичній операції. Частина з них уже демобілізувалася й приступила до мирної праці, а 211 комбінатівців ще несуть службу. Профком ПМГУ комбінату їх усіляко підтримує. Надає допомогу як самим бійцям, так і їхнім сім'ям.

– Цей рік для профспілки металургів і гірників України – ювілейний, виповнюється 25 років з дня її заснування. Що можете сказати про здобутки очолюваної Вами профспілкової первинної організації?

– Профкомом ПМГУ ведеться систематична робота щодо захисту конституційних прав трудящих на безпечну працю, соціальний захист – це пріоритети нашої діяльності. Життя довело, що оптимізація стосунків між трудом і капіталом можлива лише через механізм соціального партнерства, знаходження шляхів розуміння між власником, керівництвом та профспілкою ПМГУ комбінату. Одним із важливих завдань, вважаю, збереження соціального пакету.

У середині серпня відбулося засідання з обговорення виконання Колективного договору ПАТ «Кривбасзалізрудком» за перше півріччя. Практично всі його пункти виконано.

Ще триває тепла пора року, тому на часі згадати й літне оздоровлення. Наші трудівники мають можливість поновити сили в комбінатівських здравницях: оздоровчих комплексах «Червоні вітрила», «Дзержинець» та санаторії-

профілакторії. Путівки до них, звісно, – за пільговою вартістю. Умови проживання в оздоровчих комплексах з кожним роком стають більш комфортними, щорічно на оздоровлення трудівників спрямовується більше 20 млн. грн. Цьогоріч за чотири зміни в дитячому ОК «Дзержинець» набралось сил 1 100 дітей комбінатівців, а в ОК «Червоні вітрила» (відпочинок там триватиме до кінця вересня) уже оздоровилося 1 500 наших трудівників та членів їхніх сімей. У санаторії-профілакторії підприємства комплекс медичних послуг отримали 800 комбінатівців. Санаторно-курортне лікування дає людині можливість поправити своє здоров'я та відновити сили, путівками до здравниць України скористалися 200 комбінатівців.

Звичайно, здобутки нашої профспілкової організації – не моя особиста заслуга, а результат праці не лише профкому ПМГУ комбінату, а кожного члена профспілки. Та все ж найпершими своїми помічниками вважаю профлідерів та профактивістів структурних підрозділів.

– Юрію Леонтійовичу, наостанок, хотілося б почути Ваші побажання шахтарям.

– Кажуть, що справжні скарби знаходяться під землею. На мою думку, справжній скарб – це трудівники нашого комбінату. Вони – унікальні люди. Щиро бажаю їм радісних та безпечних трудових буднів, після яких вони з почуттям виконаного обов'язку щасливо повертаються додому, де на них чекають їх «половинки» та любі діти. Нехай щодня їм ласкаво посміхається сонечко у мирному небі. Поменше проблем, побільше щастя, гірничої удачі та успіхів!

Марина ОМЕЛЬНИЦЬКА.
Фото з архіву редакції.

ПРОФКОМ ЯК РЯТІВНИЙ КРУГ

Побувавши у серпні на засіданні профкому первинної організації ПМГУ ПАТ «ЄВРАЗ Суха Балка», стала свідком того, як люди йдуть сюди зі своїм боєм і проблемами. Принаймні для тих членів профспілки, хто значиться у списках підприємства у зв'язку з реорганізацією виробництва на скорочення (таких у той день прийшло 10), профком – остання надія, рятівний круг. Деякі молоді жінки (стовбурові, лампівниці), знайомлячи членів профкому з власними історіями, ледь стримувалися, аби не заплакати. По кожному випадку голова профкому Віктор Щастливий пообіцяв детально розібратись і допомогти. Деяких жіночок (одиноких мам) заспокоїв відразу, оскільки на їх боці закон.

По завершенні засідання профкому, на якому розглядалися питання різного спрямування

(охорона праці, дозвілля, підготовка до заходів з нагоди професійного свята, Дня знань, участь активу у всеукраїнському форумі), я запросила В.Щастливого до блиц-інтерв'ю.

– На «ЄВРАЗ Суха Балка» уже 4 місяці – новий генеральний директор (Денис Лукін). Як він ставиться до профспілок?

– Доброзичливо, профкоми на підприємстві розглядає як партнерів. Денис Вікторович позиціонує себе соціально орієнтованим керівником. Щотижня проводить наради з профспілками. Враховує нашу думку з тих чи інших питань. З ним можна вести діалог.

– Вікторе Олександровичу, Ви – «сухобалчанин» зі стажем. Руднику віддали 35 років,

Продовження – на стор. 5

до обрання головою профкому підприємства все життя працювали на шахті «Ювілейна», пройшли шлях від електрослюсаря до начальника дільниці. Якою мрієте побачити шахту, наприклад, через 50 років?

– Стабільно працюватиме шахта – у криворіжців буде робота. Головне, щоб обраний «ЄВРАЗОМ» курс на техпереоснащення якнайшвидше дав плоди. На шахті вже працює шведське бурове устаткування «Robbins-44RH». Окрім підвищення продуктивності праці, нове обладнання покликано мінімізувати ризики травмування шахтарів, а також вплив шкідливих факторів на їх здоров'я. На нашому підприємстві дві шахти: «Ювілейна» та імені Фрунзе. Кожну з них хотілось би бачити механізованою і безпечною. А шахтарів – заможними людьми.

– Чи змінює людину робота в шахті?

– Той, хто щодня спускається під землю, потім на світ дивиться іншими очима. Тому що йде певна переоцінка цінностей. А ще шахта виховує відповідальність, почуття колективізму, уміння працювати на загальний результат.

На моє переконання, випадкових людей у шахті немає. Там потрібна сила (і фізична, і духовна). Шахтарі знають ціну важкій праці, а також дружньому плечу.

– Ваше улюблене свято?

– Новий рік і День шахтаря. З першим асоціюється все світле, обнадійливе, казкове. А День шахтаря – це головне свято всього шахтарського братства. І цього року ми обов'язково зберемося разом з колективом, щоб один одному міцно потиснути руку, щоб сказати добрі слова побажань. У планах – організований відпочинок на Чорному морі для членів профспілки металургів і гірників України з різних структурних підрозділів. На врочистостях будуть відзначені передовики виробництва, а також профспілкові активісти, яким я дуже вдячний за допомогу і небайдужість.

Користуючись нагодою, вітаю кожного трудівника, причетного до видобутку руди, з нашим спільним святом. Нехай праця буде безпечною, руда – багатою, зарплата – високою!

Оксана ШАХМОТЬ.

Фото Вадима БЕССАРАБА.

■ ХОРОШАЯ НОВОСТЬ

НОВАЯ ГАЗЕТА – ДЛЯ СЕВГОКОВЦЕВ

Речь идет о профсоюзном издании, которое, благодаря инициативе профкома первички ПМГУ Северного горно-обогатительного комбината, увидело свет в июле. Газета «Профсоюзный Вестник» вышла тиражом 1000 экземпляров.

Следует отметить, что профком уделяет большое внимание информационной политике. О работе профсоюзного комитета и всех его звеньев, а также о событиях профсоюзной жизни сообщают информационные стенды в цехах, сайт профкома, который в настоящее время обновляется. К слову, редакция газеты «Під знаком руди і металу» благодарна профкому ПМГУ СевГОКА и лично его председателю Наталье Шамрицкой за идею размещать «свежие» выпуски ежемесячника Криворожского городского комитета ПМГУ на сайте профкома (profkom-sevgok.com.ua), в рубрике «Пресс-центр».

Но вернемся к нашему информационному поводу. Поздравляем профком ПМГУ Северного ГОКА с «первой ласточкой» и предоставляем слово Наталье Шамрицкой:

– Первый номер «Профсоюзного Вестника» (редактор – журналист Александр Шидо) на нашем предприятии вышел накануне профессионального праздника. Наша газета – о событиях коллектива, его людях, о работе первичной профсоюзной организации, объединяющей почти 10 тысяч человек. Новое издание – это, на наш взгляд, необходимость, такой своеобразный отчет о нашей деятельности. Приятно, что газета разошлась на «ура»! Мы получили обратную связь, узнали мнение людей и планируем периодический выпуск нашего «Вестника». Один из таких выходов приурочим ко дню рождения комбината, 55-й годовщине первичной профсоюзной организации. В это сложное время важно показать роль профсоюзного актива в решении проблем, личностный подход профсоюзных лидеров к решению актуальных вопросов, связанных с охраной труда, условиями на рабочих местах, социально-культурным развитием.

Людмила САВИНА.

На фото автора: первыми, кто имел возможность оценить содержание и дизайн «Профсоюзного Вестника», были творческие работники информационно-издательского центра комбината.

Профсоюзный фотоконкурс СТОП-КАДР!

В ОБЪЕКТИВЕ – МОЛОДЁЖЬ!

Напоминаем, что в феврале стартовал фотоконкурс «МОЛОДОЕ ЛИЦО ПРОФСОЮЗА» среди первичек Криворожской городской организации профсоюза металлургов и горняков Украины. Его организатор – Криворожский городской комитет ПМГУ. Конкурс будет длиться до 1 ноября 2015 года.

ТЕМАТИКА ФОТОСНИМКОВ должна отображать участие молодёжи в профсоюзных мероприятиях, проводимых в нынешнем году профсоюзными первичными организациями, городским комитетом, ЦК ПМГУ.

ОСНОВНЫЕ ТРЕБОВАНИЯ К РАБОТАМ УЧАСТНИКОВ:

- фотоработы (оригинальные снимки или коллажи) должны обязательно сопровождаться расширенным текстом-подписью (с указанием мероприятия и даты его проведения);
- снимок (или фотоколлаж) должен быть эстетичным;
- оригинальное раскрытие профсоюзной темы;
- размер предоставленной на конкурс работы – 30x40 см.

Участникам конкурса (ограничений по возрасту нет!) необходимо до 1 ноября 2015 года предоставить фотоработы в Криворожский горком ПМГУ по адресу: 50101, г. Кривой Рог, пр. Металлургов, 36-а, каб. 8.

Победителей и призёров ждут дипломы и денежные премии, которые по результатам конкурса вручит председатель Криворожского горкома ПМГУ. Авторы снимков, которые будут признаны конкурсной комиссией лучшими, получат: за I место – по 800 грн., за II – по 600 грн., за III – по 400 грн.

60

17 июля, накануне Дня работников металлургической и горнодобывающей промышленности, 60-летие своего предприятия отметил коллектив Южного горно-обогатительного комбината, первенца среди горно-обогатительных комбинатов Кривбасса. Среди тех, кто пришел поздравить югоковцев и выразить им признательность за самоотверженный труд, были также председатели Центрального и городского комитетов профсоюза металлургов и горняков Украины Сергей Комышев и Анатолий Макаренко.

Юбилей

В ПОЧЁТЕ – ПРОФМАСТЕРСТВО И ПРЕДАННОСТЬ

Программа праздника была очень насыщенной и разнообразной. Уже в первой половине дня во Дворце культуры и творчества предприятия состоялось чествование лучших тружеников комбината. Почетными званиями, грамотами и знаками отличия областного, городского, районного советов, Центрального и городского комитетов профсоюза металлургов и горняков Украины, ассоциации «УКРРУДПРОМ», Федерации работодателей горняков Украины, а также правления и профкома комбината были отмечены представители структурных подразделений ЮГОКа. Всего наградами разных уровней было удостоено более 100 передовиков производства, 28 профсоюзных активистов. Гордятся на ЮГОКе и трудовыми династиями, которых тут насчитывается 43.

В 16.00 в парке имени И. И. Савицкого, расположенном на жилмассиве комбината, состоялось торжественное открытие музея трудовой славы Южного ГОКа. Экспонаты югоковцы собирали совместными усилиями на протяжении последних пяти лет. Отныне здесь можно ознакомиться с основными историческими вехами предприятия, выдающимися личностями, творившими его трудовую славу, лучше узнать особенности производственных процессов добычи руды и производства концентрата и агломерата. Посетители могут увидеть макет карьера предприятия и техники, работающей в нем, а также других промышленных объектов комбината. В музее также установлен экран, на котором в режиме реального времени транслируются работы в карьере комбината.

Далее торжества снова перенесли во Дворец культуры и творчества. Всех, кого в тот день приглашали на сцену для награждения, конечно же, перечислить не возможно. Назовём лишь несколько фамилий: Виктор Бугримов (плотник

РСЦ), Александр Мироненко (директор РУ), Ирина Мальшева (машинист конвейера РОФ-2), Григорий Топальцев (слесарь, профгруппорг УРТО). Генеральный директор Константин Федин удостоен знака ЦК ПМГУ «За весомый вклад в развитие социального партнерства», председатель профкома Анатолий Филоненко – нагрудного знака Днепропетровской облгосадминистрации «За развитие региона».

Приятную миссию под аплодисменты присутствующих выполнили генеральный директор ЮГОКа и профлидер комбината. Они наградили работников предприятия,

удостоенных почетного звания «Человек года ПАО «ЮГОК», а также тружеников, чей трудовой стаж на комбинате составил 40 лет. Подарком для всех гостей праздника стали яркие музыкальные номера как криворожских талантливых артистов, так и гостей торжества – участников коллективов «Арктика», «Авиатор» и «ТiК».

В этот день все желающие могли принять участие в различных развлекательных локациях, которые были организованы на площади перед ДКиТ. Здесь можно было наблюдать за работой, которая кипит в кузнице и гончарной мастерской, проверить свою меткость в лучном тире и дартсе.

Апофеозом праздника стало водное шоу «Танцующие фонтаны» со специально подготовленной тематической проекцией на водном экране.

Светлана ВАВИЛОВА.

На фото Елены ШАНЮК: представители трудовых династий (1); председатель горкома ПМГУ Анатолий Макаренко вручает награду профактивисту РОФ-2 Антону Гопкало (2).

РАБОТА ЕСТЬ! НОВЫЙ ГОРИЗОНТ – НОВЫЕ ПЕРСПЕКТИВЫ

Месяц назад, 29 июля, в трудовом коллективе Криворожского железорудного комбината произошло важное событие, которого с нетерпением ждали. Именно тогда ввели в эксплуатацию первый пусковой комплекс горизонта 1390 метра шахты «Родина», одной из самых глубоких в Европе. Базовым документом для строительства и запуска нового горизонта послужило технико-экономическое обоснование целесообразности отработки природно богатых руд в этаже 1390-1465 метра данной шахты, разработанное государственным институтом «Кривбасспроект».

Мощность горизонта – 2 млн. тонн руды в год, срок отработки – минимум 15 лет.

Тот знаменательный для комбината и шахты день начался с совещания в кабинете директора «Родины» Константина Прокопчука. На нем присутствовали все руководители Криворожского железорудного комбината во главе с председателем правления Федором Караманицем.

Ф.Караманиц сказал, что в этот день – двойной праздник, ведь 29 июля является днем рождения комбината: 17 лет назад производственное объединение «Кривбассруда» было переименовано в Криворожский государственный железорудный комбинат. Далее речь пошла о не таком уж давнем прошлом «Родины». Федор Иванович вспомнил, что на тот момент, когда он возглавил эту шахту

(1997 год), средняя зарплата её шахтеров составляла от 108 до 118 гривен, объемы добычи руды были крайне низкими, а производственный травматизм, наоборот, высоким. Техника очень часто разукомплектовывалась, выходила из строя (кстати, тогда же в Минпромполитики было принято и поддержано Кабинетом Министров решение о консервации шахты). Ныне, подчеркнул руководитель, «Родина» – одно из лучших на предприятии подразделений по добыче руды, результат работы которого составляет до 40 процентов от общекорпоративного.

«По капитальному строительству тоже достигнуты весомые показатели. А я ведь помню те годы, когда горизонт 1465 метра был «непролазно замулен», – сказал Ф.Караманиц. – Сегодня на шахте работает новая импортная горнопроходческая и буровая техника. Благодаря тому, что собственники понимают и принимают необходимость техперевооружения, в перспективе «Родина» может стабильно работать более 20 лет. Сейчас комбинат не имеет ограничений по приобретению товарно-материальных ценностей для развития производства. Потому следующим вопросом для этой шахты будет замена скиповой подъемной машины».

Сам прием горизонта проводился в три этапа. Сначала комиссия съехала в дозатор (горизонт 1522 метра), потом поднялась к дробилке (горизонт 1468 метра), а на финишную, так сказать, прямую вышла непосредственно на горизонте 1390 метра. Была проверена работа самой дробилки (причем, Федор Караманиц собственными руками проверил отсутствие избыточной вибрации ее станины), стрелочных переводов на новом добычном горизонте, опрокидывателя и многое другое.

Евгений РУДЫЙ.
Фото Олега ГРЯЗНОВА.

«Мой комбинат, моя профессия, мой профсоюз»

Такое название имел фотоконкурс, организованный комиссией по культурно-массовой, спортивной работе и по работе с молодежью профкома первичной организации ПМГУ ПАО «ЮГОК». Его итоги подвели накануне профессионального праздника горняков.

Рассмотрев несколько десятков фоторабот, первое место в номинации «Мой комбинат. Моя профессия. Мой профсоюз» жюри присудило специалисту отдела совершенствования производственной деятельности инвестиционного управления комбината Дмитрию Коленкину за фото «Мы полечим зубик». Первое место в номинации «Молодежь и профсоюз – вместе и навсегда!» жюри единогласно отдало горнорабочей на геологических работах рудоуправления Дарье Тимошенко, которая представила на конкурс фото «Молодежь – будущее профсоюза!». Отмечены также работы председателей цеховых комитетов Виталия Галенича (рудообогатительное производство) и Сергея Кобозева (аглоцех).

Светлана ВАВИЛОВА.
Фото Дмитрия КОЛЕНКИНА.

В первичке ЮГОКа: фотоконкурс

«Мы полечим зубик»

Шахта «Родина»

«КОРУМ КЗГО»: МОЛОДІЖНИЙ ЗЛІТ

ЗУСТРІЧ БЕЗ КРАВАТОК

А конкретніше, у шортах і футболках, відбулася 15-16 серпня з ініціативи спілки молоді АТ «Корум Криворізький завод гірничого обладнання» і за фінансової підтримки профкому ПМГУ заводу.

Місцем проведення заходу обрали затишну базу відпочинку «Жемчужина». Подія, яка об'єднала більше 20 молодих активістів, була знаковою. Молодіжний зліт розглядав два основних питання: звіт молодіжного лідера заводу Олександра Ткача щодо зробленого організацією у першому півріччі 2015 року, вибори керівництва спілки молоді.

У своєму виступі Олександр висловив вдячність усім, з ким йому доводиться реалізовувати в життя «молодіжні» проекти. Адже громадське навантаження від кожного потребує неспокою душі, творчого підходу в командній роботі, «роздаровування» власного часу. Його помічники – це 15 активістів молодіжного руху – ентузіасти, які заряджають позитивною енергетикою оточуючих, які системно за покликом серця роблять добродійні справи, створюють позитивний імідж рідному підприємству, підкреслив О.Ткач. Окремо він сказав про підтримку молодого покоління (на заводі працює більше 700 молодих людей) з боку голови профкому ПМГУ підприємства Василя Фургала і власне профкому, членом якого він теж

обраний на профспілковій конференції в 2014 році.

Зателефонувавши Василеві Фургалу, я дізналася його думку про спілку молоді заводу. «Вважаю, що у нас – сильна молодіжна організація. Молодь працює, харизматична, ініціативна. По всіх питаннях профком тісно співпрацює зі спілкою».

Яскравим прикладом ефективної роботи молодіжників «Корум КЗГО» є волонтерство. Приміром, у липні активісти спілки молоді цього заводу вирішили власними силами підготувати до зими будівлю підшефної школи-інтернату для дітей з вадами слуху «Сузір'я». У приміщенні школи вони провели внутрішні оздоблювальні робо-

ти, розширили двері, відремонтували класи. Так, без особливого фінансування і традиційних солодких сюрпризів, молоді заводчани змогли зробити головний подарунок дітям – подарували затишок і комфорт. Слід зазначити, що «Корум КЗГО» допомагає «Сузір'ю» уже протягом трьох років.

Серед найближчих планів спілки молоді, яку знову довірили очолювати Олександру Ткачу, – поїздка в знаменитий Софіївський парк, акція «День волонтера», активна участь у профспілковій спартакіаді, змагання з боулінгу.

Оксана ШАХМОТЬ.
Фото Наталії СНІГУР.

ПЕРСПЕКТИВНА МОЛОДЬ

«ТАКИЙ НЕ ПІДВЕДЕ»

Незважаючи на свій молодий вік, герой цього матеріалу не по літах статечний і розважливий. Відповідаючи на мої запитання, точно підбирав кожне слово. Говорив просто, без пафосу, але у його відповідях відчувалася гордість за рідне підприємство, колектив, обрану професію. «Продуктивна та ритмічна робота шахтарського колективу можлива тільки за умови чіткої збалансованості всіх ланок виробничого процесу. Трудівники нашого підрозділу це добре розуміють, тому щозміни працюють на совість», – сказав залізничник.

На підприємстві з підземного видобутку руди І.Обараз – 10 років. Перше знайомство з колективом відбулося під час виробничої практики, яку він тут проходив як студент Політехнічного технікуму. Завдяки уважним наставникам і власній допитливості, швидко адаптувався. У свою чергу молодий фахівець, якому можна доручити будь-яку відповідальну ділянку роботи, припав до душі підприємству. «Такий не підведе», – говорили старші колеги, після чого запропонували четверокурснику влитися в їх дружню сім'ю. Серед планів цього «суббал-

чанина» – здобуття вищої освіти.

На запитання, чи був у шахті, Іван Обараз відповів ствердно. А потім додав: «Умови праці в шахті важкі, там більші навантаження на організм. Але шахта не злякала. На глибині міг би працювати. Іноді навіть мрію про це».

Після спілкування з Іваном та профлідером підприємства Віктором Щастливим (який добре відгукується про активіста) подумалося: ставлеві магістралі – у надійних руках, бо яка хороша росте зміна! Відрадно, що цей молодий профспілковий активіст не тільки старанний, а ще діяльний, ініціативний. Приміром, його неспокойна натура постійно шукає шляхи вдосконалення робочого процесу. Нещодавно «загорівся» допомогти з покращенням умов праці вантажникам, які до нього звернулися. Радий, що діло просувається.

У голови цехового комітету – швидкий темп життя, тому що різних справ, як кажуть, непочатий край. Частенько буває, що і на вихідних задіяний. Але Іван Обараз знає: дорогу подужає той, хто йде. Уперед.

О.НОВАЧЕНКО, фото автора.

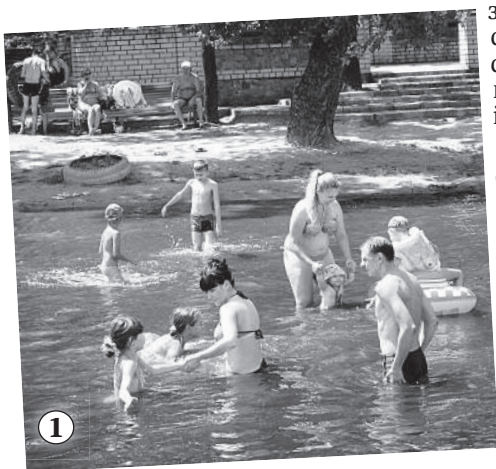

Голова цехового комітету залізничного цеху первинки ПМГУ ПАТ «ЄВРАЗ Суха Балка» Іван ОБАРАЗ вважає, що успіх і самовідданість – речі взаємопов'язані. А тому і в громадському житті, і в професійному (працює шляховим майстром дільниці №2 ЗЦ) поводить-ся однаково – не шкодує власних сил для досягнення позитивного результату.

Напевно, літо в кожного дорослого асоціюється з морем. Спекотної пори так хочеться якнайбільше набратися життєдайної сили солоної водички! На жаль, далеко не у всіх виходить узяти відпустку теплої пори року. Море влітку доступне не всім і через інші причини. Не останню роль у наш нестабільний час відіграє фінансова складова. Проте працівники тих криворізьких підприємств, які можуть похвалитися власними замськихми базами відпочинку, не сумують. Адже за містом, на мальовничому березі річки, можна відпочити не гірше, ніж на морі. До того ж, цей варіант є доступним для всіх.

З метою перевірки стану роботи замських баз відпочинку підприємств ГМК Кривбасу на них побувала комісія міського комітету ПМГУ і міськспортради профспілки. До її складу увійшли спеціалісти технічної інспекції праці міськкому на чолі з Олександром Кучером. Під час рейду

1

звертали увагу на стан харчоблоків, санвузлів, медпунктів, зручність і безпеку місць для купання, умови для проживання, наявність спортивних і дитячих майданчиків, спортивному тощо.

Як розповіла голова міськради ФСТ «Україна» Тетяна Кириченко, очолювана нею комісія обстежила бази відпочинку таких підприємств: ПАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» («Рассвет», «Марьяновка», «Волна»), ДПП «Кривбаспромводопостачання» («Водник»), ПАТ «ПВП «Кривбасвибухпром» («Вербиченька»), ПАТ «Кривбасзалізрудком» («Сонячна»,

«Здоров'я»), ПАТ «Північний ГЗК» («Ивушка»), ПАТ «Центральний ГЗК» («Каштан»), ПАТ «Південний ГЗК» («Чайка»), АТ «Корум КЗГО» («Жемчужина»), ПАТ «Інститут «Механобрчормет» («Волна»). Побачене, особливо там, де не тільки підтримуються належні умови для відпочинку трудівників і членів їх сімей, а й системно продовжується робота по створенню комфортних умов, заслуговує схвальної оцінки. «Відрадно, що і в нинішній складний час підприємства і трудові колективи за активної участі профспілкових комітетів докладають великих зусиль для того, щоб бази відпочинку для людини праці залишалися доступним острівцем безпечного і змістовного дозвілля», – сказала Тетяна Олександрівна.

О.МИХАЙЛОВА.

На верхньому фото: під час відвідин «Ивушки». На фото В. ХОМЕНКА (1, 2): життя вирує на «Рассвете».

НЕ ГІРШЕ, НІЖ НА МОРІ

«Здоров'я»), ПАТ «Північний ГЗК» («Ивушка»), ПАТ «Центральний ГЗК» («Каштан»), ПАТ «Південний ГЗК» («Чайка»), АТ «Корум КЗГО» («Жемчужина»), ПАТ «Інститут «Механобрчормет» («Волна»). Побачене, особливо там, де не тільки підтримуються належні умови для відпочинку трудівників і членів їх сімей, а й системно продовжується робота по створенню комфортних умов, заслуговує схвальної оцінки. «Відрадно, що і в нинішній складний час підприємства і трудові колективи за активної участі профспілкових комітетів докладають великих зусиль для того, щоб бази відпочинку для людини праці залишалися доступним острівцем безпечного і змістовного дозвілля», – сказала Тетяна Олександрівна.

2

Речная романтика

На базах отдыха ПАО «Арселор-Миттал Кривой Рог» – «Марьяновка», «Рассвет» и «Волна» – в рамках празднования Дня работников металлургической и горнодобывающей промышленности Украины состоялись разнообразные мероприятия. Отдыхающих на базе отдыха в Марьяновке порадовали многочисленными массовыми спортивными турнирами, показательными выступлениями лучших мастеров акробатики Кривого Рога, танцевальным нон-стопом «Отдохни» и работой мастер-классов по различным видам народно-прикладного искусства. На «Волне» народ определял лучших дартсменов, волейболистов, бадминтонистов, мастеров игры в настольный теннис и других видах спорта, активно занимался рафтингом на катамаранах.

Увлекательными праздничные выходные оказались и на базе отдыха «Рассвет». По словам заместителя председателя СК «Богатырь» Виктора Крамара, который курировал проведение спортивной

программы, отдыхающие активно участвовали во всех спортивных соревнованиях. Но особым успехом у них пользовался мастер-класс по управлению речным парусным плавсредством

ПРАЗДНИК ПОД ПАРУСОМ

– яхтой «Ассоль». Мастер-класс был организован по инициативе комиссии молодёжной политики, культурно-массовой и спортивной работы профкома ПМГУ «АрселорМиттал Кривой Рог» и при поддержке туристического клуба «Сталкер». Николай Мигуцкий, председатель цехового комитета специализированного ремонтного цеха коксохимического производства, отметил, что учениками мастер-класса в течение субботы стало более ста человек. И добавил: «Само судно пятиместное, поэтому капитан «Ассоли» мог одновременно заниматься с пятью-шестью «юнгками», которые дружно осваивали корабельную терминологию, знакомились с устройством яхты и некоторыми приёмами управления одномачтовым парусным судном. После общения с людьми могу с уверенностью сказать, что идея с яхтой всем понравилась. Криворожане хоть и сухопутные люди, но совсем не чужды настоящей речной романтики».

Игорь КОРСУНСКИЙ.
Фото Николая МИГУЦКОГО.

СТУДЕНТСЬКЕ ДОЗВІЛЛЯ

Студенти Гірничо-електромеханічного коледжу КНУ можуть похвалитися не тільки отриманими в цьому навчальному закладі знаннями, а й незабутніми спогадами про подорожі до різних красивих міст України. Приміром, у 2013-му їздили до Києва і Одеси, минулого року захоплювалися Вінницею. Цього літа вирішили знову з'їздити на променад до столиці. Такі мандрівки організуються за сприяння і фінансової підтримки профспілкового комітету студентів первинки ПМГУ коледжу.

Ось що розповіла профлідер студентів Любов ЗАЙЧЕНКО, яка супроводжувала молодь у поїзді до Києва:

—Наша група складалася з активних учасників профспілкового життя коледжу, кращих спортсменів, артистів художньої самодіяльності, обдарованих студентів. Понад сто членів профспілки з великою зацікавленістю відвідали одне з найкрасивіших міст України. Відрадно, що всі наші ініціативи підтримує директор коледжу Олександр Мілько.

Київ – дуже колоритне місто. Там кожна споруда, кожна вулиця дихає історією. Програма перебування в столиці включала відвідини Національного музею історії Великої Вітчизняної війни. Меморіальний комплекс вражає масштабом! Власне музей, монумент «Батьківщина-мати», який видно практично з будь-якої сторони міста, Алея міст-героїв, скульптурні композиції «Форсування Дніпра», «Передача зброї», галерея «Герої фронту й тилу», чаша «Вогонь Слави», виставка бойової техніки та озброєння – усе таке величне і монументальне, що дух перехоплює! За словами наших студентів, після таких екскурсій ще більше починаєш цінувати мир і спокій у державі. Переймаючись гордістю за свій народ, який відстояв свободу в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками, молодь росте патріотами.

Не можливо без сліз було слухати історії про тих, чий молоді життя забрала війна – чи то Велика Вітчизняна, чи то в Афганістані, чи то на Сході України. Запам'яталися ви-

ставки «Війна та Перемога в історичній пам'яті українського народу», «Від Кушки до Кабула».

Що ще було в програмі подорожі до Києва? Ознайомилися з духовною спадщиною нашого народу. Відвідали Успенську Києво-Печерську лавру, діючий монастир Української православної церкви. Побували в серці столиці – на Майдані Незалежності. Побачили меморіал пам'яті загиблих «Небесної сотні». Неспішно прогулялися Хрещатиком.

По дорозі додому студенти Гірничо-електромеханічного коледжу ділилися враженнями від побаченого і почутого, дискутували, були в піднесеному настрої. Було приємно спостерігати за хлопцями і дівчатами, які згуртувалися і подружилися.

О.НОВАЧЕНКО.

Фото надано профкомом студентів ПМГУ Гірничо-електромеханічного коледжу.

Від редакції. Користуючись нагодою, вітаємо Любов Зайченко з 40-літтям її роботи на профспілковій ниві. Саме таку дату профлідер студентів коледжу відзначатиме 16 вересня. Спасибі Вам, Любове Григорівно, за те, що всією душею, серцем, життєвими силами уже стільки часу поринаєте в нашу спільну справу! Здоров'я Вам і наснаги – на довгі роки!

В наш компьютерный век люди пишут ручкой все меньше и меньше, а вот подписи в документах, ведомостях ставят по-прежнему.

Подпись – это своеобразное отражение густка всего того, что есть в человеке, его естественная печать. Итак, что может сказать подпись?

Начнем с измерений.

Обратите внимание на общую длину подписи человека и сравните ее с длиной написанной его почерком собственной фамилии. Если длина подписи значительно (на одну треть и больше) превышает длину фамилии, то можно говорить о том, что личность имеет завышенные самооценку и уровень честолюбия. При слишком длинной подписи в сравнении с длиной фамилии речь может идти о наличии такого качества как скрываемое пренебрежение по отношению к другим людям, особенно к тем, кто занимает более низкое социальное и материальное положение.

КАК УЗНАТЬ ХАРАКТЕР ПО ПОДПИСИ?

Короткая подпись говорит о недостаточной самооценке. Кроме того, подпись, которая короче фамилии, может свидетельствовать об ослабленном физическом состоянии.

Люди, подпись которых состоит из одной-двух высоких букв, без длинного росчерка, как правило, научились отдавать руководящие указания, но не знают и не хотят знать какой ценой это указание можно выполнить (рисунок 1).

Рассмотрим вариант подписи, когда она имеет нормальную длину и состоит из таких частей: а) инициалы – одна или несколько букв, обозначающих первую букву фамилии, имени, отчества; б) букв, элементов, знаков, являющихся буквами реальной фамилии или просто их отображающие; в) конечного штриха или росчерка; г) дополнительных элементов.

Измерьте высоту заглавных букв и сравните ее с высотой строчных букв в подписи. Если высота заглавных букв в 2 и более раза превышает высоту строчных букв (рисунок 2), то хозяин подписи – честолюбивый, уверенный в себе человек, в какой-то мере может быть тяжелым в споре, поскольку считает свое мнение единственно правильным. У него должны быть хорошо развиты коммуникативные склонности, умение организовать работу и нести ответственность за ее выполнение. Но в тоже время, такой человек волнуется о проблемах своего окружения или подчиненных только в тех случаях, когда зависим от них материально или ему нужны исполнители его идей. Личности с таким вариантом подписи, как правило, деятельные, энергичные и эгоистичные натуры, которые плохо мирятся с обыденностью, нередко эгоцентристы.

Рисунок 1.

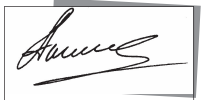

Рисунок 2.

Рисунок 3.

Об згоїзме и недоверии к другим может говорить и росчерк, возвращающийся снизу к началу подписи.

Слишком маленькие заглавные буквы свидетельствуют о заниженной самооценке, часто неуверенности в себе, некоторых душевных слабостях. Скажем так, что в норме, заглавные буквы подписи должны быть больше строчных примерно на одну треть. Вторая часть подписи может представлять собой прописные буквы фамилии, часть этих букв, или какие-то повторяющиеся элементы их замещающие (рисунок 3).

Если таких повторяющихся элементов много, они имеют достаточную амплитуду, равную высоте строчной буквы и написаны со средним или сильным нажимом, то автор подписи обладает хорошей психической и физической энергией, как правило, физически и психически вынослив, может долго и продуктивно работать в атмосфере повышенного нервного напряжения. Такие люди имеют неплохое логическое мышление, деятельны.

Если же этот повторяющийся элемент состоит из нескольких небольших зигзагов (рисунок 4) и написан со слабым нажимом, то (лучше бы этого элемента не было вообще) надо обратить внимание на пониженный уровень устойчивости человека к стрессовым ситуациям.

Рисунок 4.

Очень много говорит о человеке в его подписи такой элемент как росчерк. Подпись, которая оканчивается росчерком, ниспадающим примерно под 90 градусов (рисунок 3), может принадлежать человеку, который умеет принимать жесткие, порой непопулярные решения. Если это подпись начальника, то можно утверждать, что он редко интересуется, какой ценой достигается результат. С другой стороны, личности, подписи которых заканчиваются таким штрихом, – энергичны, решительны и смелы.

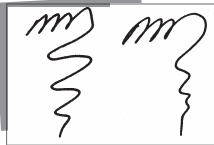

Рисунок 5.

Росчерк, падающий волнистый (рисунок 5.) может свидетельствовать о дипломатичности человека, умения находить разумные компромиссы, стремлении сглаживать конфликты. В то же время, если такие росчерки имеют выраженную горизонтальную амплитуду, то речь может идти о склонности угодждать, лебезить перед начальником и более социально значимыми людьми. Однако такие люди нередко достаточно деятельны, подвижны, обладают веселым нравом.

Росчерк прямой, четкий, горизон-

тальный (рисунок 6) принадлежит людям, которые не любят открывать свой внутренний мир без надобности.

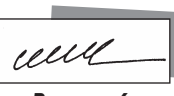

Рисунок 6.

Они скорее скрытны, чем открыты. В то же время, они не производят впечатлений замкнутых личностей.

Обладатели такого конечного штриха, особенно, если он не строго горизонтален, а направлен несколько вверх, практически всегда доводят начатое дело до конца.

Росчерк в виде горизонтальных зигзагов может принадлежать энергичному и деятельному человеку.

Достаточно редко встречается росчерк, который имеет форму полукруга, завернутого вверх и влево (рисунок 7). В таком варианте можем говорить о фантазерстве человека. Это не связано со склонностью к обману, это что-то из желания попасть в детские сказки.

Рисунок 7.

Большую роль в интерпретации подписи играет анализ ее общего направления. Так, поднимающаяся вверх подпись (центробежная), у которой начало находится визуально ниже на листе, нежели ее окончание (рисунок 8), является свидетельством таких качеств, как оптимизм, жизнедеятельность, энергичность, честолюбие.

Но если подпись слишком направлена вверх, при этом угол наклона превышает 40 градусов от горизонтальной оси, то речь может идти о поверхностном отношении к важным проблемам, неорганизованности, самоуверенности, повышенном уровне эгоизма.

Подпись, имеющая при написании тенденцию книзу (ниспадающая), объективно указывает на депрессивность натуры, слабость ее нервной и психической энергии, неумение порой отстаивать свою точку зрения, пессимистичность и неудовлетворенность.

Рисунок 8.

Строго горизонтальная подпись характеризует уравновешенную, постоянную в своих привязанностях личность. Такие люди сдержаны, последовательны и имеют хорошее самообладание.

Многие добавляют к своей подписи конечные дополнительные штрихи или элементы, не связанные линиями с самой подписью. Например, подпись, заканчивающаяся точкой, – показатель склонности человека к самоанализу (рисунок 8). Точка в конце подписи всегда является положительным признаком. Ее наличие свидетельствует об умении доводить начатое дело до конца. Однако, если после точки появляются еще какие-нибудь знаки, например, тире и

еще одна точка (рисунок 9), то это говорит о недоверчивости, подозрительности, излишней осторожности.

Рисунок 9.

Подчеркивание подписи снизу (рисунок 8) есть показателем выраженного чувства собственного достоинства. В том случае, когда таких черт две, три и более можно говорить о болезненном честолюбии.

В некоторых случаях подпись покрывает черта сверху (рисунок 10). Такой вариант может свидетельствовать о стремлении человека к обретению душевного покоя, некоторого внутреннего равновесия.

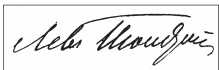

Рисунок 10.

Ко всему прочему, личности, которые так расписываются, горды, стремятся к большим достижениям. Порой они тщеславны. Таким людям, когда они становятся начальниками, надо бояться лести, ибо те, кто лстит, могут легко войти в доверие с недобрыми намерениями.

В том случае, когда человек перечеркивает свою подпись (рисунок 11), можно говорить о его неуверенности в себе, постоянных сомнениях, иногда склонности к неврозам.

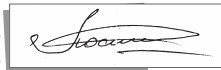

Рисунок 11.

Встречаются очень мудреные и украшенные подписи (рисунок 12). Чем больше всяких украшений, тем больше у человека демонстративных качеств, наносного и показного в поведении. Такие люди обычно эгоистичны, требуют к себе повышенного ни чем не обоснованного внимания. Для них представляют важность внешние формы. Как правило, они никогда не вникают вглубь проблемы, но знают много чего поверхностно.

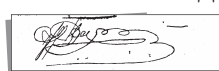

Рисунок 12.

Анализируя подпись, необходимо обратить внимание написание начальных букв. Если начальная буква подписи соответствует начальной букве фамилии, то можно говорить о простоте, может, скромности человека, соответствии запросов реальным возможностям. Когда начальная буква обозначает имя автора, а после этого выполнена подпись, то это свидетельствует о его деловитости, ответственности, вдумчивости. Витиеватая, слишком украшенная подпись, говорит о сумасбродстве и горячности; простая – о рассудительности и смелости; зигзагообразная – об энергичности; паутинообразная – о ловкости в делах и замкнутости; похожая на штопор – о наблюдательности и хитрости.

По материалам интернет-изданий.

Під знаком РУДИ І МЕТАЛУ РЕДАКТОР – Оксана ШАХМОТЬ Номер зверстаний М. Морозовою.	Видання Криворізької міської організації профспілки металургів і гірників України Адреса редакції: 50101, м. Кривий Ріг, пр. Металургів, 36-а. Телефон редактора 92-27-93. e-mail: pidznakom@mail.ru	Свідцтво про реєстрацію ДП № 1025 від 3 березня 2003 року Газета віддрукована в КП «Криворізька друкарня» 50050, м. Кривий Ріг, пр. Металургів, 28. Тел. 90-63-34. Газету надруковано офсетним друком. За якість друку газети відповідальність несе друкарня. 1 друк. аркуш, формат А4, обсяг 12 стор. Наклад 1500, зам. 1965.

«Да что я — не шахтёр?!»

**ПРОФСОЮЗ —
ЭТО КАЖДЫЙ ИЗ НАС**

Эта фраза в нашем разговоре с машинистом буровой установки участка № 9 шахты «Юбилейная» ПАО «ЕВРАЗ Суха Балка» Дмитрием АСТАШЕНКОВЫМ звучала не единожды. В моей голове она «крутится» до сих пор. По словам собеседника, такую эмоциональную фразу, обязательно произносимую с гордостью, он в детстве часто слышал от отца-шахтёра. Это произносилось, когда предстояло бороться с трудностями или когда принималось какое-то волевое решение, или, к примеру, рассматривался вопрос о крупной дорогостоящей покупке для семьи.

Коснувшись темы престижности шахтерского труда, молодой подземщик с сожалением констатировал, что с каждым годом она катастрофически снижается. Не последнюю роль в этом играет не соответствующая реалиям нынешнего времени заработная плата шахтёра. «Несправедливые цены на газ, завышенные тарифы на коммунальные услуги, высокие цены на продукты, одежду, медикаменты и т.д. сегодня бьют по карманам всех украинцев, в том числе горняков, шахтеров, металлургов. И если раньше работник шахты со своей зарплатой мог достойно содержать семью, то сейчас — это большой вопрос, — сказал Дмитрий Анатольевич. — Приведу такой пример. В нашей семье — радость, недавно родилась дочь Женечка. Все молодые родители знают, какие расходы на детей. Так вот, сейчас прежде, чем купить памперсы, я вынужден изучать цены, узнавать, где необходимый мне товар дешевле. Признаюсь, для меня, как шахтёра, это унижительно. К тому же, потраченное время я мог бы с пользой провести в кругу близких мне людей».

В этом месте мне хочется сделать отступление и в общих чертах рассказать, где трудится этот «сухобалчанин». Место работы — не уютный кабинет с ремонтом и кондиционером, а горизонт 1340 метра шахты «Юбилейная» со своеобразным «дизайном». Там — тепло, но влажно и, что не маловажно, опасно. В течение смены машинисту буровой установки приходится неоднократно переносить вручную буровой инструмент, запчасти весом от 12 до 60 кг. Нужны сила, сноровка и... оптимизм. На мой вопрос «Считаете ли целесообразной организацию для туристов спуска в шахту?» мужчина ответил утвердительно, мол, пусть люди видят, как в шахте зарабатываются «трудовая копейка» и «большая пенсия».

Дмитрий Астащенко в мае был в числе криворожской профсоюзной делегации, которая ездил в Киев на пикет Кабинета Министров Украины в поддержку требований профсоюзов в коллективном трудовом споре с правительством. «Если не я, то кто? Таким принципом часто руководствуюсь

в жизни. К тому же, считаю, что как производственник имею моральное право добиваться справедливости, отстаивать наши права. Хочу, чтобы и нас услышали, — говорит собеседник. — По моим наблюдениям, сегодня уже меняется психология членов профсоюза металлургов и горняков Украины, есть осознание того, что вместе можно горы свернуть... Людей не нужно доводить до отчаяния. Срочно необходима стабилизация ситуации в государстве, необходимы компромиссы. На всех уровнях. Будет нужно — поеду ещё!». Следует отметить, что Дмитрий Анатольевич на протяжении нескольких лет — активный член ПМГУ, коллеги его выбрали членом цехового комитета шахты. Он старается внести свою посильную лепту в отстаивание прав и

интересов коллег. Верит, что профсоюзу под силу изменить то, что невозможно в одиночку.

Всё, что связано с горно-металлургическим комплексом Кривбасса, Д.Астащенко болит. Потому что все его родные и близкие связаны с этой промышленной отраслью. «Мы с братом Александром (он — шахтёр с 20-летним стажем, сейчас работает бурильщиком штанговых шпуров на моём участке) — продолжатели семейных шахтерских традиций. Отец всю жизнь работал на «Юбилейной», мама — на шахте «Саксагань». Супруга (Светлана) тоже работает вместе со мной, только — на 15-м участке, ламповщицей», — рассказал он.

Дмитрий Анатольевич шахту считает вторым домом. Ведь здесь люди работают и общаются, выполняют план и строят взаимоотношения. С предприятием трудящихся связывают не только производство и зарплата — тут находят друзей, набираются жизненного опыта, закаляют характер, коллективом отмечают важные события. На 9-м участке как одна дружная семья трудятся больше 40 человек. С теплотой этот «сухобалчанин» вспоминает своих наставников — Сергея Блажиевского и Сергея Чубика. Очень благодарен за шахтную науку брату, который в своё время рассказал о тонкостях профессии, поддержал.

Спускаясь под землю, этот шахтёр всегда думает о своей семье. Она в его жизни — главное звено. Знает, что дома ждут...

**Оксана ШАХМОТЬ,
фото автора.**

**ШАХТА
ИМЕНИ ФРУНЗЕ**

УНИКАЛЬНАЯ «ДРУЖБА»

В ПАО «ЕВРАЗ Суха Балка» полгода готовились к важному событию — к началу промышленной добычи железной руды на залежи «Дружба» (шахта имени Фрунзе). Отныне, после ввода в эксплуатацию новой технологической линии, рудник сможет ежегодно добывать свыше 200 тыс. тонн сырья высокого качества.

— Наше предприятие специализируется на производстве аглоруды с содержанием железа 56% и 60%. Теперь в линейке продукции компании «ЕВРАЗ» появился ещё один товар. Руда залежи «Дружба» содержит 62% железа. Благодаря высокой крепости сырья, из него можно производить кусковую руду и использовать её непосредственно в доменном производстве без дополнительного обогащения. Подобного в мировой практике раньше не было. По результатам разведки запасы в этой залежи составляют 3,863 млн. тонн. Их хватит примерно на 10 лет отработки, — сообщил главный инженер ПАО «ЕВРАЗ Суха Балка» Александр Батареев.

По материалам газеты «Новости ЕВРАЗ».